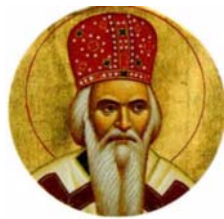
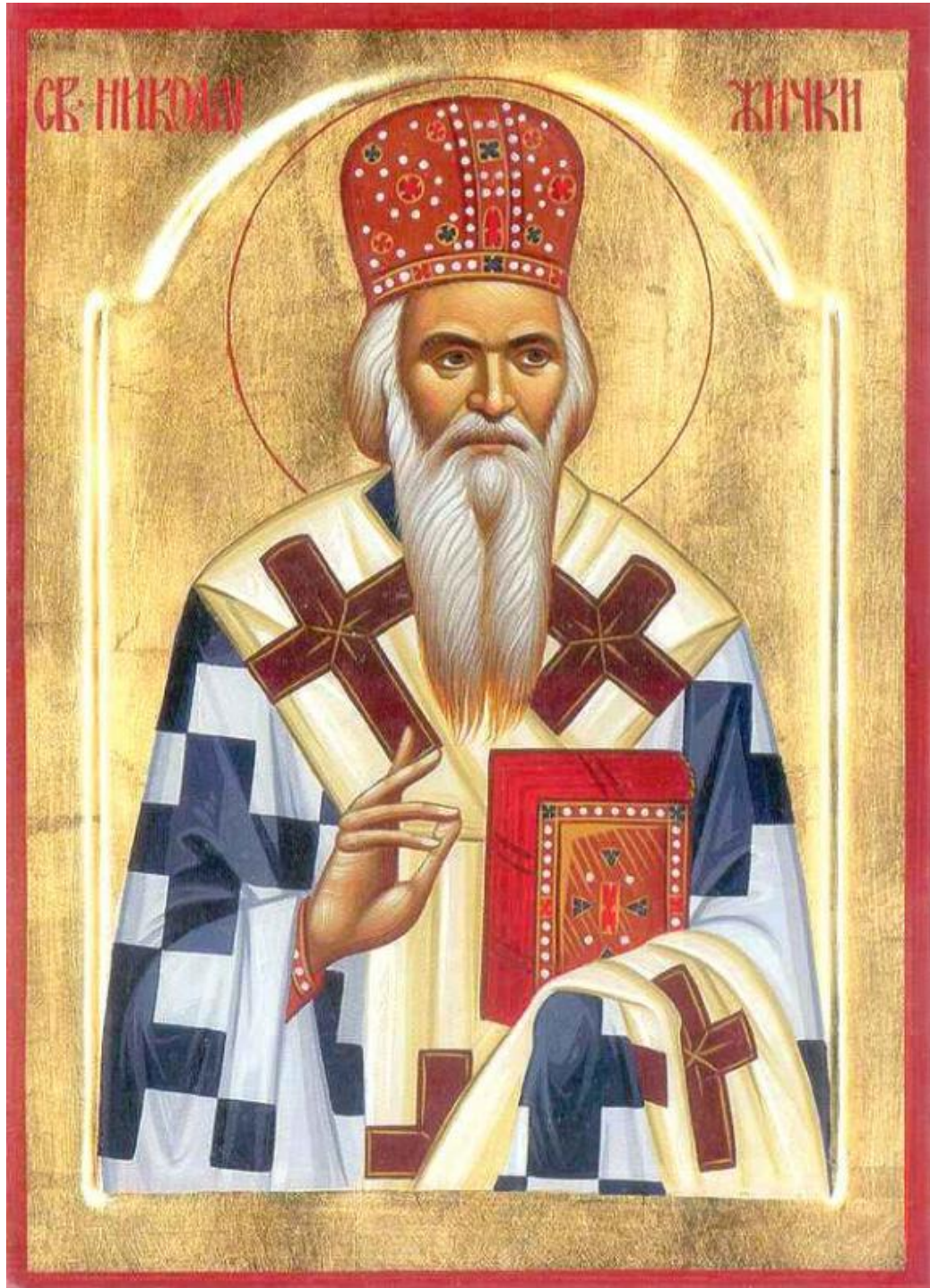

**МЕСЕЦА АПРИЛА У 20. ДАН.
[МЕСЕЦА МАРТА У 5. ДАН.]**

**СЛУЖБА И АКТИСТ
СВЕТОМ И БОГОНОСНОМ
ОЦУ НАШЕМ НИКОЛАЈУ,
ЕПИСКОПУ ЖИЧКОМ И
ОХРИДСКОМ.**

МЕСЕЦА АПРИЛА У 20. ДАН.*¹

[МЕСЕЦА МАРТА У 5. ДАН.]*²

СПОМЕН СВЕТОГ ЈЕРАРХА НИКОЛАЈА ЖИЧКОГ.*³

НА [ВЕЛИКОМ] ВЕЧЕРЊУ.

[На Господе завапих ...] узимамо стихова 6,

и певамо стихире глас 1.

Подобан: Небеских чинова ...

Гава Свети и Богонадахнути, семе посеја у земљи Српској, и мноштво Светитеља Божјих у њој Христом процвета, међу којима и Свети Јерарх Николај, којег свети спомен славећи, песмама га величамо.

Цар свију Христос, провидећи будућност твоју, стрелом љубави Своје, ранио те у срце, Богољубче, позвавши те у војну духовну, Којему и поверовав, Николаје, постао си духовни војвода, Равноапостолног Саву подражавајући.

Га природним ти талентима, благодат Духа си сјединио, коју ти даде Христос Бог, за многу љубав твоју, и показа те Оца Цркве великог, Николаје Јерарше Свеправославни, речима твојим мудрим нахранио си гладне Хлеба Живота – Богочовека.

Као светиљка постављен јеси, на свећњак Цркве Српске, мудри Николаје Архипастиру, и напасао си народ Господњи, учећи и проповедајући Јеванђеље, спасавао си душе заблуделе, те си многе у Христу препородио, попут Павла Првоапостола.

¹* дан Преноса светих моштију свт. Николаја из Америке у Србију. Главни празник.

²* дан Упокојења свт. Николаја.

³* приређено према издању: „Службе св. Николаја Новог Жичког и преп. Јустина Новог Белијског“, Епархија Ваљевска, Ваљево 2011, стр. 3-41. Служба спевана на Светој Гори Атонској од Атанасија јеромонаха Симонопетритског, песмописца Свете Христове Велике Цркве, богољубивим старањем преосвећеног епископа Ваљевског г-дина Милутина, 11. априла 2010. г. Превод на српски, препев, негде допев имењака му бившег еп. Захумско-херцеговачког Атанасија (Јевтића).

Христа Слова Божјег сведок постаде, Оче, Нови Златоусте, и Савешћу заиста јави се Мученик! У оковима и мукама и затворима за Христа страдајући, Крст Његов носио си мирно, плодове многе пројављујући.

Као некада на језеру Охридском, кад си као лабуд Богу се молио, тако и сада руке своје истоме Богу уздижи, за народ Српски крстоносни, и моли, Николаје, од Христа, просветљење и једнодушје, да се покажу достојни Саве божанског следбеници.

Слава ... Светога, глас 2:

Пресветог Духа благодаћу позлаћен, златоусти постаде речима и делима, Оче златодушни, Николаје Јерарше, васкрсао си славу древних дана. Зато чеда твоја у Цркви Божјој, спомен твој радосно славе, и с љубављу целивају часне Мошти твоје. Очисти нас молитвама твојим од сваке мрље, и домом Божјим у Христу Духом покажи.

Или ову, глас 8 [твореније Еп. Ата(насија)]:

Глава Теби, Христе Боже наш, дивни у Светима Твојима, у трима Светим Васељенским Јерарсима, Светим трима Николајима: Светом Николају Мирликијском, и Светом Николају Јапанском, и Светом и Новојављеном Николају, Охридском и Жичком Јерарху, који Тебе прослави чесним животом својим, проповећу Јеванђеља и страдањем за Истину. Празнујући данас њихов свети спомен, и клањајући се Моштима благодаћу испуњеним, ми Те молимо, Једини Човекољубче, молитвама Светих Јерараха Твојих, и особито Николаја Новог, Жичкога и Охридскога, спаси сав род православни.

И сада ... Празника, или Богородичан Догматик.

Вход. Светлости тиха ... Прокимен дана.

Читања: Паримије Јерарха.

1. Читање из Прича Соломонових

(избор: 10,7,6; 3,13-16; 8,32-35, 4,11-12, 14,17,5-9; /22,19; 15,4/):

Гпомен је праведнога с похвалама, и благослов је Господњи на глави његовој. Блажен је човек који нађе мудрост, и смртни који дозна разум(ност). Боље је њу куповати, неголи ризнице злата и сребра. Драгоценија је од драгог камења, а све часно није ње достојно. Јер дужина живљења и године живота у десници су њеној, а у левици њеној је богатство и слава. Из уста њених излази правда, а закон и милост на језику носи. Послушајте, зато, мене, о чеда! Јер ћу говорити часне (ствари); и блажен је човек који путеве моје сачува. Јер су изласци моји изласци живота, и припрема се воља од Господа. Ради тога молим вас, и предлажем мој глас синовима људским. Ја Мудрост, населих савет, знање и (с)мисао ја призвах. Мој је савет и утврђење, мој је разум, моја је снага. Ја оне који ме љубе љубим, и који мене траже наћи ће благодат. Схватите, незлобиви, поквареност, и невоспитани пригните срце. Послушајте мене /и опет/, јер ћу рећи часне (ствари); и изнећу из уста праве (ствари); јер ће истину учити грло моје; мрска су преда мноштва уста лажљива. Са правдом су све речи уста мојих, ништа у њима није криво, нити развраћено. Све је право (и јавно) разборитима (=пааметнима), и исправно онима који налазе разум. Научавам вас Истини, да буде у Господа нада ваша, и испунићете се Духа.

2. Читање из Премудрости и Прича Соломонових

(избор: Приче 10,31; Прем. Сол. 6,12-16; 7,21; 8,2,4, 7-9, 21; 9,1-5,10-11,14):

Уста праведнога капљу премудрост, а усне људи мудрих знају благодат. Уста мудрих поучавају се премудрости, а правда их избавља од смрти. Када сконча човек праведан, не пропада нада (његова). Јер се син праведан рађа за живот, и у добрима својим плод правде узабраће. Светлост је праведнима свагда, и код Господа ће наћи благодат и славу. Језик мудрих зна добра, и у срцима њиховим починуће премудрост. Љуби Господ преподобна срца, угодни су Њему сви непорочнога пута. Мудрост Господња просвећује лице разумнога. Јер лако је виђена од љубитеља њених, и налази се од оних који је траже, достиже оне који је желе да унапред дознају. Који к њој рано рани, неће се уморити; и који бдије ње ради, убрзо ће бити безбрижан. Јер она сама пролази, тражећи достојне ње, и на стазама (њиховим) јавља им се

благонаклоно. Зло(ба) никад неће победити мудрост. Ради тога и бих заљубљеник лепоте њене, и заволах је, и тражах је од младости моје; и тражах невесту да доведем себи. Јер Господар свега заволе је, јер је она тајница Божијег знања, и проналазач дела Његових. Трудови њени су врлине; целомудрености и разборитости она учи, и правду и јуначко трпљење, од којих ништа није потребније у животу људском. Ако ли неко жели и много искуства, она зна древне и будуће ствари казивати. Зна вештину (плетења) речи, и решење загонетки; знаке и чудеса предузнаје, и збитија (=догађаје) временâ и летâ. И свима је добар саветник, јер је бесмртност у њој, и доброславље у заједништву речи њених. Тога ради беседовах Богу, и помолих се Њему, и рекох из свега срца свога: Боже отаца, и Господе милости, Који си све створио Речју Твојом, и Премудрошћу Твојом саздао човека, да господари створеним од Тебе тварима, и да управља светом у светости и правди. Дај ми Премудрост која седи крај Престола славе Твоје, и не одбаци ме од слугу Твојих. Јер сам ја слуга Твој, и син слушкиње Твоје. Ниспошљи Мудрост са светих небеса (Твојих), и од Престола славе Твоје пошаљи је, да будући са мном потруди се (и научи ме), да познам шта је благоугодно пред Тобом; и да ме упуту целомудрено у делима мојим, и сачува ме у слави Својој. Јер су помисли смртних страшљиве, и погрешиве замисли њихове.

3. Читање из Премудрости Соломонових

(Глава 4,7-15):

Праведник кад достигне да сконча, биће у покоју. Јер старост честна није у многолетности, нити се бројем година одмерава. Него је седина људима – мудрост, и узраст старости је живот непорочан. Благоугодан поставши Богу, завољен би; и живећи посред грешника, пресељен би. Узет би, да злоба не измени памет његову, или лаж прелести (=обмане) душу његову. Јер завист злобе помрачује добра, а маштање (=успаљење) похоте измењује ум незлобив. Скончавши за мало, испуни године дуге; јер угодна би Господу душа његова; зато се пожури (да изађе) из средине злоб(н)е. А народи видеше, и не разумеше, нити ставише на помисао (своју) тако нешто; да је благодат и милост у преподобнима Његовима, и посета међу изабранима Његовим.

На Литији, певамо стихире самогласне. Глас 1:

Изнад природе људске подвизи су твоји, и изнад језика земног похвале су твоје, Богоносни Оче Николаје. Свега себе предавши благодати Утешитеља, сабрао си снопље харизми Његових. И поставши богомудри Пастир и Учитељ Цркве, сада у Вишњем Сиону боравиш са Светима, стога помињи нас који те побожно чествујемо. Глас 2:

Бринући о спасењу браће своје, братољубно си сав Христу служио, поставши океан новог живота, Христоносни Оче Николаје. Други Сава јави се љубљеној ти Србији, коју златословним беседама и поукама водиш ка Христу Богочовеку. Њега непрестано моли, молимо те, да се и у нас усели неодступно, и све нас уведе у Царство Небеско. Глас 3:

Имајући у свему сапутника Исуса, као Лука и Клеопа у Емаус, срце ти је као њима горело, Владико, и зато си Га Васкрслог проповедао, и народ Божји Њему приводио, жртвујући се свагда за све и свакога. Хранећи се твојим духоносним речима, спомен твој радосно прослављамо, и молимо те: моли се Господу за нас грешне.

Слава ... глас 5:

Нашавши извор философије у Христу, свако житејско уживање презрео си, подвижничким животом твојим, Светитељу дивни Николаје, као галеб духовни ронећи у бистре дубине богословља, Цркви си даривао бисере мудрости, и Христа – Драги Камен и Маргарит,⁴ са Апостолима и Мученицима, постављо си свима као Темељ бића и живота, са њима сада наслеђујеш Венац Живота. Њега Човекољубца моли, Христољубче, да свима дарује спасење и Рајско насеље.

И сада ... Празника. Или: глас 8 [твореније Еп. Ата(насија)]:

Ходите сви народи православни, саставимо данас сабор свечани, Ли усред Цркве Христа Богочовека, побожно празнујмо спомен Светог Николаја: Радуј се, говорећи, Оче равноапостолни, и

⁴* бисер / мин. бисерасти лискун, сребрнаст лискун седефастог сјаја.

Пророцима и Мученицима саславниче, с Јерарсима саслужниче Небеске Литургије. Радуј се, Свети Николаје Охридски и Жички, са Јустином Новим, саподвижником ти за Христа. Молите се, Свети Оци Просветитељи, за стадо Саборне Цркве Христове у свету, јер једна је Црква на небу и земљи, и једна вера и једна слава Пресвете Тројице, са Богородицом и свима Светима.

На стиховње, певамо стихире , глас 5:

Подобан: Радуј се подвижника:

Радуј се, божански изданче Лелићски, и све Србије многославна похвало, Николаје Христоношче, Пастиру стада Божијега, изједначен са древним Пастирима, мудрошћу испуњен Духовном и светском, пун љубави благодатне, Светотројичне, као богољубац, братољубац и народољубац, био си вођ пута живота и обожења, помазан харизмама Духа Утешитеља, подвизима пастирства и страдања за Христа, као Сава Нови, показао се јеси; са њиме сада моли се Господу, за спасење верног народа Српског, и свега рода Православног.

Стих: Свештеници Твоји, [Господе], обући ће се у правду; и Преподобни Твоји, обрадоваће се.*⁵

Радуј се Србије нови Давиде, јер си Духом на лири срца певао, мелодије рајскога живљења, верном народу Охрида и Жиче; сав пут си Христов проводио, од Лелића и Ћелија до логора у Дахау, где си у невољама и разним мукама Бога Живога очима видео, и за Њега ране на телу носио, Христа моли за спасење свега света.

Стих: Послушајте ово сви народи, услишите сви житељи васељене.*⁶

Речи Бога Слова тајник си постао, златоусти Јерарше Николаје, Јеванђељем и Духа Светог благодаћу, Цркву Христову изграђивао јеси, и верне људе као децу Богу приводио. Зато те сада прослављамо и Свете Мошти твоје целивамо. Уздигни руке своје пред Престолом Вишњег, и народу твоме благодат испроси, Тројице Свете богоугодни молитвениче.

Слава ... глас 4:

*⁵ Пс. 131,9.

*⁶ Пс. 48,2.

О Невести Христовој Цркви промишљајући, Христољубив Јерарх показао се јеси, и братољубив Архипастир облагодаћен, ходио си по земљама Истока и Запада, Апостол нови Америке си постао, као мудри архитекта храмове Божје изграђивао у душама људи и земним пределима; као Апостол Павле васељену проводио, на Темељу Христу Цркву небоземну зидао; као Црквоградитељ Рај си Небески наследио, зато са свима Светима, моли сада за свечаре твоје.

Или ову, глас 8 [твореније Еп. Ата(насија)]:

Господе Спасе наш, Исусе Богочовече, велика је слава Твоја. Јер си диван у Светима Твојима, Николају и Јустину новојављенима, Твојим славним Угодницима. Они Тебе Распетог и Васкрслог проповедаше, и Тебе, Вечну Мудрост, у себи проношаше. Њиховим молитвама сав свет Твој спаси, и сав народ Твој Православни. Богочовече Човекољубче, слава Теби.

И сада ... Празника.

Сада отпушташ ... Трисвето.

Тропар, глас 3:

Дубине Духа, Оче, истражио јеси, и отуда речи мудрости захватио јеси, потоке златоточне на њиве душа излио јеси. Нови Златоуст Православља поставши, и Савиним путем следовавши, народу вођ Пута ка Христу јавио се јеси. Христа моли, Христољубче Свети, да спасе сав свет и душе наше.

И овај, глас 8:

Златоусти проповедниче Васкрслога Христа, путовођо рода Српског крстоносног у векове, распевана лиро Духа Светога, Поносе и љубави монаха, радовање и похвало свештеника, учитељу покајања, свенародни владико, человођо православне војске Христове, свети Николаје Српски и Свеправославни, са свима Светима *небеске Србије,*⁷ моли Јединог Човекољубца: да подари мир и слогу роду нашему.

Слава ... и сада ... Празника; или Богородичан васкрсни.

⁷* преводаца Еп. Атанасије по свом нахођењу место из изворног текста тропара изменио у: Царства Небеског.

НА ЈУТРЕЊУ.

На Бог Господ ... оба Тропара Светога.

Слава ... и сада ... Празника; или Богородичан васкрсни.

По првој Катизми, Сједален Светога, глас 1:

Подобен: Гроб Твој, Спасе ...

Устима својим златним богатство срца објавио си нама; као реке рајске изливају се речи твоје, и све нас напајају као жедну земљу, и утврђују у љубави Човекољубца, Свблажени Оче Николаје, са Богомајком моли Њега за спасење наше.

Слава ... и сада ... Празника; или Богородичан.

По другој Катизми, Сједален, глас 4:

Подобан: Брзо притеци ...

Гавиним стопама следовао си за Христом, поставши као и он народу своме, Архипастир верни у делу и речи. Саборе народне водио си, Премудри, сву Цркву напајао речима и списима, показујући свима Богочовека као Јединог Човекољубца.

Слава ... и сада ... Празника; или Богородичан.

После Полијелеја, Сједален, глас 8:

[Подобан:] Премудрост и Слово ...

Гвет је теби младом личио на змијарник, у коме је само једна Јегуља – Христос, и за Њега ухвативши се као Апостол, Њиме си ловио по мору васељене душе људске отуђене и заблуделе, и жетве Господње по њиви света сабирао, и у Небеске амбаре их ризничио, Николаје Равноапостолни.

Слава ... и сада ... Празника; или Богородичан.

Степена: 1. Антифон 4. гласа: Од младости моје ...

Прокимен, глас 4:

Свештеници Твоји, [Господе], обући ће се у правду; и Преподобни Твоји, обрадоваће се.*⁸

Стих: Певајте Господу песму нову, [хвалу Његову у цркви Преподобних].*⁹

Све што дише ...

[Св.] Јеванђеље Светитеља (као Златоусту).

Псалам 50.

Слава ... Молитвама Светог Јерарха Твога ...

И сада ... Молитвама Богородице ...

Стих: Помилуј ме, Боже ...

Стихира самогласна, глас 6:

Цркву си заволео као Тело Христово, и њој си апостолски и мученички служио, Светитељу Оче Николаје, верне си златоречју и мудрим саветима као Павле заручивао Женику Христу, раван поставши Светим Оцима. Зато те са њима поштујемо, и твој свети спомен чествујемо.

[Јектенија:] Спаси, Боже, народ Твој ...

Канони:

Канон Празника (ако је Празник),

и Светога [чији је] акростих (грчки):

Српског Златоуста Николаја хвалићу. А(танасиос).

Глас 4.

Песма 1. Ирмос:

Отворићу уста своја и напуниће се Духа, и реч упутићу Царици Матери, и јавићу се светло празнујући, и певаћу с радошћу Њена чудеса.*¹⁰

[Припев: Свети(тељу) оче Николаје, моли Бога за нас.]

*⁸ Пс. 131,9.

*⁹ Пс. 149,1. Други део стиха изостављен у изворнику.

*¹⁰ одавде па надаље: Ирмоси Благовештенске Катавасије у преводу преп. Јустина (Поповића).

Уста су анђелска потребна да достојно похвале живот твој
ангеловидни, јер Анђеле подражавајући живљење показа
светлосвештено, Николаје Преосвештени, Јерарше Богоречити.

Из Лелића произрасте, школе прође светске и богословне, и
подвиге монашко-молитвене; кроз Европу до Русије и Охрида
досеже, и кроз Свету Гору у Жичу Савину достиже; у логорима за
Христа Исповедник постаде; зато Те данас на земљи и небу слаavimo,
Богоносни Оче Николаје.

Од детињства мисао и срце дубоке имађаше, и поврх тога
Богољубље и братољубље, зато те Исус ко Натанаила издалека
виде, и позва да за Њим идеш и крст носиш. Њега сада моли,
Светитељу, за нас твоје прослављаче. **Богородичан:**

Гтрелама љубави Сина Твога, Пречиста Дјево Богомати, од
детињства у срцу рањен, христољубно живот проведе,
Николај Нови, песник дивни, зато Теби певаше песму: Небеска
Царице тишине!

Катавасија: Отворићу уста своја ...

Песма 3. Ирмос:

Певаче славе Твоје, Богородице, живи и благословени Изворе,
сакупљене у хору духовном духовно оснажи, и у Својој божанској
слави венаца славе удостој.

Као пчела вредна радилица мудрост сабираше у кошницу
душе, а у срце мед и млеко Речи Божије, и зато народ Божији
теби хрљаше као новом Златоусту и новом Сави, Николаје, славо
Жиче и похвало Охрида.

Ум свој Крсту си привезао, и за Христом вољно мученички
ходио, Јеванђељу и Закону Божјем сав си труд ума и душе
посветио, заповестима Христовим себе оврлинио, и народ
Архипастиру Христу приводио, Николаје, Владико Свеблажени.

Благодат од Бога велику си примио, и природне таленте
умножио, зато си Јеванђеље животом и речју златоустовски у
Цркви проповедао, и јавио се сасуд благодати Духа Утешитеља
Свесветога. **Богородичан:**

Богомати Свеблажена, сви беседници пред Тобом су немушти, Па како ја, сиромах у свему, и којим речима да Те похвалим, јер си часнија од Херувимâ, и неупоредиво славнија од Серафимâ.

Катавасија: Певаче славе Твоје, Богородице ...

Кондак Празника (ако има).

Сједален Светога, глас 4:

Подобан: Јавио се јеси данас васељени ...

Христа подражавајући, душу своју за стадо си положио, мудри Николаје, и савешћу си Мученик за Њега постао, сада с Небеским хоровима ликујеш, и молиш се за нас твоје прослављаче.

Слава ... глас 4.

[Подобан:] Узнео се јеси на Крст ...

Природне ти богодане дарове Господу си вољно потчинио, и зато светли храм Духа Светог постао, отуда си неимарством Утешитеља душе и храмове изграђивао, и у њих Богочовека, Спаса свију, усељавао, Цркве и обитељи у Жичи, Овчар Бањи и Лелићу народу Српском новоподизао, Николаје, немањићски Задужбинару.

И сада ... Богородичан:

Богородице, Ти јеси Лоза истинита, Јер си нам произрасла Плод живота, Њега моли, Владичице, да помолује душе наше.

Песма 4. Ирмос:

Који седи у слави на Престолу Божанства, Надбожанствени Исус, на Облаку дође лаком, у свој моћи Својој, и Он спасе оне што кличу: слава, Христе, моћи Твојој!

Избављен од болести тешке, посветио си живот свој Христу, и као монах и Јерарх предводио си мноштво војника Христових, као духовни Вој(е)вода, добра знамења победе јављајући трубом јеванђелских ти проповеди.

За верне си душом и телом жртвовао се, трудовима и поукама попут Апостола, у Охриду су најпре епископовао, а затим у Жичи Архипастирски богослужио, свагда си народ Божји за Христом водио, и у Царство Небеско уводио.

Глуб непоколебив био си свагда, у подвизима за слободу од непријатеља духовних и телесних, народа Твога, и још важнију слободу од греха и зла, којом нас Христос Духом Светим ослобађа, зато си постао Путеводитељ живота вечног. **Богородичан:**

Била си сладост Анђела и девственица, Свепречиста, јер си постала Дом најчистији Исуса Свенајчистијег, Који нас Тобом води девичанству.

Катавасија: Који седи у слави ...

Песма 5. Ирмос:

Све се задиви божанственој слави Твојој; јер Ти си, Најчистија Дјево, у крилу имала Бога над свима, и родила Вечнога Сина; Он свима што славе Тебе мир дарује.

Умом си понирао у светску мудрост, и у њој ништа не нашавши, Христа си, Мудрост Ипостасну, стекао, и Њиме богомудрости друге учио, зато си извор мудрости постао својим мислима, песмама и књигама.

Ризница си постао, Оче Свети, испуњена тајнама Царства Божијег, Њима си напајао паству своју и сву Цркву Православну. Христа си Васкрслог сведочио, и васкрсном радошћу свима зрачио.

Небеску чежњу и стремљење свима сведочећи, Крстоношче, ходио си уским путем Јеванђеља, и Свете Оце си подражавао, следујући пут Богочовека, једини пут Православља. **Богородичан:**

Неизрециво си родила Христа Самоистину, Којега Николај – Наду свега света, са смелошћу исповедаше, и доживе тамнице и логоре, али остаде свагда, Пречиста, као стуб Цркве непоколебив.

Катавасија: Све се задиви ...

Песма 6. Ирмос:

Божанствени овај и свечасни, празнујући Празник Богоматере, ви богомудри, ходите, хвалу Њој певајмо, и од Ње рођенога Бога славимо.

Ум твој светли дом Христов усрдном молитвом постаде, а срце горуће љубављу Божијом постаде огњиште чисте љубави према људима и свој творевини.

Победивши нападе лукавога и замке страсти избегавши, постао си вођ монаштву и вернима, животом, речима и делима, богомудри Пастир и руковођ ка Христу.

Видећи народа твога страдања, Бог те је послао као Мојсија, да га тешиш и руководиш, из земаљског у Царство Небеско, где сија светлост Лица Божијег. **Богородичан:**

Хвалитељ Твој, Свепречиста, постаде Николај песмотворац, следујући древне Оце славопојце. И као Свети Дамаскин нови тајну рођења Христа од Тебе духонадахнуто опеваваше.

Катавасија: Божанствени овај и свечасни ...

Кондак Светога, глас 3:

Родио се јеси у Лелићу Српском, Архипастир био у Охриду Светонаумском, на престолу Светог Саве у Жичи си столовао, народ Божји Јеванђељем учио и просветио, покајању и христољубљу људе приводио, за Христа и страдање у Дахау претрпео; Тога ради Он Те прослави, Светитељу, Николаје Нови Богоугодниче! **Икос:**

Бисер скупоцени Христа нађе, Њега ради светска блага остави; Седећи крај Самоизвора Мудрости, ум у сасуд богоиспуњен претвори, и с Извора воду живота захваташе жедним душама пастве Твоје даваше. Мудри књижевник вичан тајнама Царства, свима ближњима и даљнима јављаше неизрециво богатство Христово. Као велики Оци, и Сава Првојерарх, тако си Јеванђеље проповедао, и са Јустином мудрим ти учеником, Светој Тројици пред Лице предстао, моли са њиме и за нас грешне, да се удостојимо живота вечног.

Синаксар:^{*11}

Овога месеца [априла] у 20. дан, празнујемо [преп. оце наше: Теодора Трихину, и Анастасија – игумана Синајске горе; свт. патријархе Антиохијске: Григорија, Анастасија, и свешт. муч. Анастасија II; преп. оце наше: Атанасија и **Јосафа** (бившег царевића Србског) Меторите; свт. **Теотима** – еп. Мале Скитије – Словена, преп. Александра Ошеновског, св. муч. младенца (дете) Гаврила Слуцкога (Белостокскога) и друге].

^{11*} приређивач штампаног издања одн. преводилац је (да л' забуном, да л' намером?!) овде у Синаксар убацио свете од 3. маја, како то новокалендарски Грци славе. Наиме Пренос моштију свт. Николаја Жичког се слави 20. априла, што је 3. мај по Новом, а не по Старом календару. Исправку смо унели према „Православном светачнику – месецослову светих“ еп. Хризостома (Столића) Хиландарца, том 1, стр. 404-405.

Истога дана спомен празнујемо Светог Оца нашег Николаја, Епископа Жичког и Охридског, новог Златоуста и Исповедника Христовог, који је уснуо у Господу 5. марта 1956. године у Америци, а Часне Мошти му пренете и положене у његовој задужбини, Храму Светог Николаја, у родном му селу Лелићу у Србији, на данашњи дан, 20. априла, лета Спасовог 1991.

СТИХОВИ:

Златан речима, свезлатан делима,
Показао се јеси, Николаје, породе верних Срба,
Трећег маја Мошти твоје дођоше родној Земљи.

 вај Божји Угодник, златнога срца и златних уста, Свети Отац Николај, би рођен од благочестивих родитеља Срба, Драгомира и Катарине, 23. децембра 1880. године, у селу Лелићу код Ваљева. Од детињства је одгајен у науци и васпитању Господњем; испуњен даровима природним и божанским, свега је себе принео на жртву Владици Христу. Украшен ретким оштроумљем, сабрао је љубомудро потребно светско образовање, а потом и богословско, те се показа као велики Светилник и Учитељ Цркве. Прошавши и школе теологије и философије на Западу, вратио се у родну Србију, и био наставник у Богословији. Када су ускоро почели ратови за ослобођење Српског народа од турског ропства на Косову и Старој Србији, и одмах затим за ослобођење од аустријско-немачке окупације, током Првог светског рата, млади јеромонах Николај – предходно замонашен, после краће али опаке болести, у манастиру Раковици, и тако оздравио – помагао је веома своме народу у отаџбини, а затим послан од Српске Цркве и државе на Запад, тамо још више помагао, јер је потирао злобне и безумне мржње и клевете против Српског народа и Православља. По завршетку рата вратио се у отаџбину и ускоро био изабран и хиротонисан (1919.) као Епископ на древни престо Светосавске Жиче, затим премештен на Епархију Охридску, и потом поново (1935.) враћен на Жичку Епископију. Тих година бивао је као Епископ и у мисији Цркве у Америци, где је потом и мисионар Православља постао. Својим животом и подвизима, молитвама и златоточним речима, надахнутим списима и песмама, поукама и мисионарским писмима, као и многим добротворним делатностима

архипастирски је украсио своју апостолску службу, поставши нови Јосиф своме народу, хранећи све око себе – вернике, монахе, свештенство – јеванђелским беседама и поукама, и благодаћу светодуховског и светотајинског служења препорађајући безбројне душе у нови христоводни и богоугодни живот. Када је, на почетку Другог светског рата, хитлеровска окупација завладала Србијом и Балканом, одмах је од Немаца био ухапшен и вођен из притвора у затвор; из затвора је коначно одведен и заточен у страшни концентрациони логор Дахау. У том логору је многе патње и муке, физичке и духовне, подносио, страдајући са својим поробљеним народом и са другим утамниченим људима, али је молитвама и благодаћу Духа Утешитеља у том логору доживео да кроз исповедничко страдање и молитвено усхођење својим дубоким очима види Бога Живога. По изласку из логора, године 1945, кад је већ његовом отаџбином завладала безбожна комунистичка тиранија, он је, по Промислу Божијем, отишао у Америку – остајући и даље Епископ Жички, и на том Новом континенту је више од једне деценије апостолски радио на утврђењу и ширењу истините Православне вере и живе Цркве међу расејаним Србима и другим Православнима, а такође и међу неправославним Американцима, тако да је постао познат као нови Апостол Америке, признат и уважаван од многих тамо још за живота, и разним одличјима одликован. Бројни су га Американци, и Православни и Англиканци, још за живота сматрала за Светитеља Божијег, што је он заиста и био, и благодатним зрачењем, списима и чудима пројављивао. Написао је многе списе, беседе, књиге, песме, поуке – што је све као мед из Божанске Стене Христа извирало и напајало жедни народ у пустињи овога света и века, и овосветске цивилизације. За Српски пак народ значио је оно што је био и остао Велики и Равноапостолни Сава, оснивач Хиландара и први Архиепископ Српских и Поморских земаља. Већ остарио, и многим подвизима и страдањима утруђен и телесно ослабљен, Свети Николај предао је Господу своме – *Једином Човекољубцу*, како је Христа називао и духонадахнуто описивао, своју блажену и богоозарену душу, у зору 5 (18). марта 1956. године, у манастиру Светог Тихона у Пенсилванији, где је последњих година био ректор Богословије и професор. Нађен је на поду крај постеље клечећи у молитвеном

ставу, јер се припремао да тога јутра служи Свету Литургију. Погребен је у Манастиру Светог Саве у Либертвилу код Чикага. Отуда су, одлуком Светог Синода Српске Цркве, године 1991, пренете његове Свете Мошти у љубљену му отаџбину Србију, и преко Београда и Свете Жиче, донете и положене у његову Цркву-задужбину, посвећену Светом Николају Мирликијском, у родном селу Лелићу, која је затим постала Манастир с именом Светог Николаја Новог, где до данас мирно почивају, чудотворећи многим благодатним исцељењима и помоћима бројним побожним поклоницима, који му долазе из свих Српских земаља и других крајева. Део Светих Моштију положен је и у његовој Светој Седмовратој Жичи, општем Дому Спасовом за Српски Православни народ. Саборним проглашењем Светог Архијерејског Сабора Српске Цркве, маја месеца 2003. године, Божји Угодник Николај, Нови Златоуст и Исповедник Христов, унет је у *Диптихе Светих* Православне Цркве, и слави се отада његов свети спомен 5. марта – дан упокојења, и 20. априла – дан преноса Светих Моштију).

И остало из Синаксара овог дана.

*Молитвама Светих Твојих, Христe Боже наш,
помилуј и спаси нас. Амин.*

Песма 7. Ирмос:

Не послужише твари благочестиви место Створитељу, но претњу огњем презревши храбро, радоваху се, певаху: препрослављени Господе и Боже Отаца, Благословен јеси!

Правило пастирствовања, Николаје, јасно се данас показао јеси, као раније Свети Николај, и као Сава Светилник Српски, јер си за собом мноштва побожних, водио ка Незалазној Светлости.

Ум Твој Христу си потчинио, и са Њим свега га сјединио, зато и светлошћу Таворском би просвећен, Блажени Николаје, отуда и речи Твоје свима посташе извор благодати животворне.

Народ си свој из душе заволео, као Богожедан и Христољубив, зато си му речима и делима показао пут светости и обожења, желећи да их Христом препородиш, да Црквом живот и спасење задобију.

Богородичан:

Обиталиште чистоте и девства постала јеси Дјево Свепречиста, зато си и Николаја Жичког Владику, који је Тебе из душе заволео, показала као Јерарха Српског, Новог Саву и Златоуста.

Катавасија: Не послужише ...

Песма 8. Ирмос:

Младиће благочестиве у пећи Издањак Богородичин спас'о је; тада се показа лик Његов, а сад на делу Он земљу целу подиже да пева Теби: Господа славите дела, и преузносите у све векове.

Из Извора Христа поцрпео јеси дубоке тајне богословља, и Њиме си напајао срца људи твојим надахнутим речима, зато кроз књиге и по смрти благовестиш Јеванђеље.

Не верују незналице благодати, да је мудрост твоја од Духа Светог, којом си сејао жито Речи Божје на њивама глади овога света, и даром истог Утешитеља сабирао си плодове у Житницу Неба.

Гвештенолико си кроз живот ходио, чудеса Емануилова сведочио, Цркву си апостолски предводио, Мученичког венца се удостојио, Христа међ' народима сведочио, и од Њега венце Рајске задобио. **Богородичан:**

Из Адама старог, Богомајко, нове си људе Цркви давала, јер си у Утроби Новог Адама неизрециво Духом зачала, зато си постала Мајка Цркве, рађајући у Христу синове Божје. **Катавасија:**

Хвалимо, благосиљамо, клањамо се Господу, славећи Га и преузносећи у све векове.

Младиће благочестивеу пећи ...

Песма 9. Ирмос:

Свак на земљи рођени да ликује Духом осветљаван, да празнује Бестелесних умова природа, штујући светковину свештену Богоматере, и да кличе: Радуј се, Свблажена Богородице Чиста, Вечна Дјево!

Радуј се и весели роде Хришћански, јер великог посредника пред Богом стекосмо Светог Николаја, славу Србије, од Охрида до Жиче славне, и од Пећи до Лелића и Ћелија, и славу Православља од Балкана до Америке.

Радуј се саборе Српских Владика, весели се сабрање часних свештеника, ликујте хорови монаха и монахиња, песму певај(те) народе богомољни, јер сви имамо Николаја Новогa, пред Престолом Божијим заступника.

Радујте се сиромашни духом, богати вером, смирени и кротки, мирољубиви, чистога срца и милостиви, прогањани ради Крста и Христа Бога, вођа ваш Николај Златоусти, сада је у Сиону Небеском, у хору Светих, и отуд нам свима шаље благодат Духа. **Богородичан:**

Арханђелски поздрав дивно си примила, Свепречиста, и Христа Духом зачала, Њега моли са Николајем свагда, за Цркву Христову Православну, од краја до краја васељене, да се сви Крсту клањамо и Васкрсење прослављамо.

Катавасија: Свак на земљи рођени ...

Ексапостилар, глас 2:

Дира благодати спасоносне, из срца и душе духоносне, Оче Владико Николаје, Христа и Богомајку и све Свете, опевао си речима и делима, и за Христа страдањима; спомен твој блажени данас славећи, Христа славимо – Вечно Јеванђеље.

Слава ... и сада ... Богородичан:

Радуј се, Сионска Купино Неопалима; Радуј се, Јерусалимко Гетсиманска; Радуј се, Цариградска Војвоткињо; Радуј се, Хиландарска Тројеручице; Радуј се, Пећскокосовска Заштитнице; Радуј се, Владимирска Путеводитељнице; Радуј се, Војловичка Милосрднице; Радуј се, Лествице и Двери Небеска; Радуј се, Шира од Небеса, Богородице!

На Хвалите ... [узимамо стиха 4, и певамо] стихире, глас 8.

Подобан: О преславнаго чудесе ...

Светопредањску библијску побожност, од родитеља и Светосавља наслеђену, узгајио си и умножио својим животним подвизима, и харизме Духа Светога привукао, и њих на паству твоју преносио, молећи се и свештенослужећи, и свуда Јеванђеље проповедајући, као добар Управитељ у Дому Оца Небескога.

Христолики Учитељ вере живе, канон и правило Православља, Образац пастира и пример саможртве, одушевљен Духом – живо Јеванђеље, подвижник у молитви и богомислију, братољубља радник, добровољни Мученик, човекољубља и нестицања примерник, Дома Божијег – Цркве Свете градитељ.

Имајући амвон Цркве као стадион духовне борбе са злом поднебеским, народу верном Истину и Љубав откриваше, Христа Распетог и Васкрслог проповедаше, беседама твојим и књигама дивним Пут Богочовека свима показиваше, идући и сам њиме до страдања, у логору смрти Живот Вечни сведочаше.

Гмирне поклонице Иконе Твоје и Моштију, погледај с Неба милостиво, Свети Оче, и измоли нам од Господа и Спаса свију, покајање и очишћење од грехâ и страсти, упути нас Духом Светим на пут Божји, на богољубље и братољубље; народ наш страдални и крстоносни, руководи ка Царству Небеском, јер је земаљско за мелена царство, а Небеско увек и довека. **Слава ... глас исти:**

Богословља си тајне упознао Христодатим ти умом и речју, и свештеним архипастрством у Цркви небоземној и свесаборној Бога Живога, Николаје Нови Хризостоме, Христа Богочовека у срцу си носио, у душе и савести пастве Твоје засађивао, проповедима Истине и Љубави, Свечовек си у Духу Светом постао. Зато те данас Православна васељена слави, и моли те: Моли се Оваплоћеном Христу Спасу за сав свет и сву Божју творевину, заједно са Светим Савом и Јустином, тројице Тројицелика и Тројицом славна. **И сада ... Празника, глас 5:**

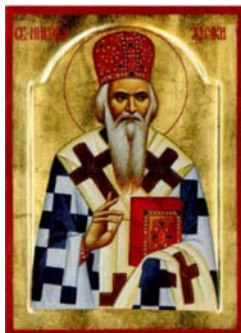
Васкрсења је дан, и просветлимо се Празником, и један другога загрлимо, рецимо: Браћо! и онима који нас мрзе, опростимо све Васкрсењем, и тако [ус]кликнимо: Христос васкрсе из мртвих, смрћу смрт уништи, и свима у гробовима Живот дарова!

Или овај, глас 8 [твореније Еп. Ата(насија)]:

Глава Теби, Христе Боже наш, дивни у Светима Твојима, у трима Светим Васељенским Јерарсима, Светим трима Николајима: Светом Николају Мирликијском, и Светом Николају Јапанском, и Светом и Новојављеном Николају, Охридском и Жичком Јерарху, који Тебе прослави чесним животом својим, проповеђу Еванђеља и страдањем за Истину. Празнујући данас

њихов свети спомен, и клањајући се Моштима благодаћу испуњеним, ми Те молимо, Једини Човекољубче, молитвама Светих Јерараха Твојих, и особито Николаја Новогa, и Пресвете Богородице, спаси сав род православни.

Славословље Велико.

У БОЖАНСКОЈ ЛИТУРГИЈИ.

Псалми Изобразитељни, и од Канона песма 3. и 6.

Апостол и Јеванђеље Јерарха (Св. Златоуста).

Причастен:

У вечном памћењу биће праведник, [од зл(ог)а гласа неће се уплашити.]*¹² Алидуја.

Похвале – Величанија:

Радуј се, Србије славни породе, и Православних благодатно богатство. Радуј се васељене неуморни молитвениче, Николаје Треблажени, Жички Првојерарше.

Имајући самолитвенике ка Христу, Саву Богоносног и Јустина Новог, Српске Свете, Православља Светилнике, саборниче Светих Отаца, моли се свагда за све нас, Николаје.

Уста Христонадахнута и срце Духоносно, беху ти органи Христа Спаса, зато си Цркви био Светионик, у времена ова последња, у којима засија Светлошћу Невечерњом.

СТИХОВИ:

Покажи победником у духовном боју
певача – Твојим, Николаје, молитвама.

^{12*} Пс. 111,6 и 7.

Заврши се, с Богом Светим, ова **Служба**,
у Свештенем Манастиру Симонопетри Свете Горе Атонске,
Априла 11, лета Господњег 2010.

[Превод, превев, негде донев имењака Еп. Ата(насија)]

Свети Николај Жички

(фреска у Манастиру Тврдошу, рад А. Живадиновића)

ЎКАЏІСТЪ СЋІТЕЛЮ НІКОЛАЮ СЕРБСКОМУ І
ВСЕПРАВОСЛАВНОМУ, ЁПВПУ ЖІЧСКОМУ І
ЌХРІДСКОМУ.*13

Тропарь сѣи́телю нїко́лаю сербскому, гласъ н̄:

Златоустый проповѣдникъ воскресшаго хрѣта, * путевождителю рода сербскаго крѣтоноснаго во вѣки,*14 * блгогласнаа лѣро дха сѣаго, * славо и любви монаховъ, * радованіе и похвало сѣенникъ, * оучителю поканіа, всенародный вѣко, * предвождителю бгомольна[го] вбинства хрѣтова, * сѣый нїко́лае сербскій и всеправославный: * со всѣми сѣыми нѣныа сербїи, * моли єдинаго члвѣколюбца даровати, * миръ и согласїе*15 родъ нашемъ.

Кондакъ а̄.

Збранный проповѣдникъ и прензрядный оугодникъ хрѣтовъ, всемъ миръ многоцѣнное мѣро проповѣди и злїаи, сѣый вѣко нїко́лае! воспѣваемъ ти похвальнаа, велчающе прославльшаго тѣ гда. тѣ же имѣаи застѣплѣніе за насъ предъ нимъ оусердное, свободи ны всѣкѣа работы вражїа, оумильна поюцихъ ти: Радѣса, сѣый вѣко нїко́лае, великїй сербскїй просвѣтителю!

Їкосъ а̄.

Г҃ла млтвы и проповѣдника поканіа, сѣый нїко́лае, показѣ тѣ творецъ всеа тварїи, да прославиши всечѣдноє ѿма пресѣа трѣци: гавнлз бо са єси констїннѣ агглз на землїи и хервкїмъ во плоти, житїе твое возвелнстѣ гакъ лѣча пресвѣтлаа слнца правды. мы же чтѣще преславнаа дѣанїа твоѣ, блгодарнѣ восклицаемъ сїце: Радѣса, правило вѣры и ѡбразе блгочїтїа: радѣса, поканіа оучителю и гравдѣцихъ проковзвѣстїе. радѣса, блгочїтїаго корене и зѣщное прозвѣніе: радѣса, ѡчества твоего и зрядное оудобрѣніе. радѣса, сїло крѣпкаа и

^{13*} приреѣено према издању: Ўкаѣистъ сѣи́телю нїко́лаю сербскому и всеправославному, ёпкпѣ жїчскомъ и ѡхрїдскомъ, Србско-Руско Братство Светог Владике Николаја и Светог Цара Николаја, 2010.

^{14*} у изворнику: вѣкаѣхъ.

^{15*} у изворнику: єдинїе.

оутвержденіе страны сербскїа: радѣиса, похвало и вѣнче земли валеискїа. радѣиса, цѣнное оукрашеніе лѣлическїа ѿбїтєлн: радѣиса, писанїа во твоѣ бѣодухновѣннаа твоѣ свидѣтелн. радѣиса, ѿчєса наша кз нѣсн возведый: радѣиса, издѣтєска кз монастырѣ млѣтвѣ ѿверѣтгыи. радѣиса, премѣростїю бжїєю и любѣвїю прензвѣильный: радѣиса, блистающїи свѣтїльннче крѣми любнмый. Радѣиса, стѣи влѣко нїколае, великїи сербскїи просвѣтїтелю!

Кондакъ ѿ.

Провѣда бѣды и соблазны многїа, на родѣ сербскїи градѣцкїа, и чадѣ вжїихѣ смѣтєнїе, пѣстырю добрый, стѣче бжїи нїколае, проповѣд(ов)алѣ єсн оусѣрднѣ, написавый книги бѣодухновѣннаа во множєствѣ: да, глѣдѣ же и заѣсѣ безбѣжїа прншѣдшымѣ, бѣли бѣша пїща и пїтїє чадѣмѣ твоимѣ. ѿнї же вїдѣвше єѣ во ѿчїю, блѣгѣтнѣ и єдннѣдрєннѣ копїахѣ бѣ: **А**лладіа!

Ікосъ ѿ.

Пазѣмѣ вѣшнїи дарѣвѣа тн, стѣи нїколае, нещєвѣтн гѣрнѣа ѿ ѿности твоєѣ: єакѣ дадѣса тн мѣдрѣсть бѣослѣвїа и дѣхѣ млѣтєвннн. ты же постѣмѣ, бѣѣнїємѣ и слєзѣамн, многїа и богѣтннѣа добродѣтєлн стѣажѣнннѣа, по ксѣи всєлєннѣи млѣтнєвнѣа стѣалѣ єсн. тогѣ ради слѣвѣцє тѣа, за хрїтѣа зачѣнїє, бїєнїа и слєзы прєтєрпѣвшаго, воспѣвѣемѣ єнцєвѣа: Радѣиса, истннн правослѣвїа нешборнмаа стѣнѣ: радѣиса, ѿчє, ѿцѣєвѣа слѣво и красѣтѣ. радѣиса, дарѣвѣа дѣа бжїа сосѣде златгыи: радѣиса, оучєнїи безбѣжннѣа и лѣжннѣа ѿблнчїтєлю стѣи. радѣиса, слѣвѣсѣа жнвѣтѣа вѣчннѣа блѣговѣстннчє нешмѣлкѣемнн: радѣиса, пѣстырю добрый и стѣражє ѿвѣцѣа твоихѣ нешсыпѣемнн. радѣиса, лѣжѣ ѿблнчнєвнн и стѣѣе правослѣвїє оутвєрднєвнн: радѣиса, великїи внѣтѣзю, слѣслѣвїє лѣтннєскѣе ѿборнєвнн. радѣиса, кз бѣдѣ и скѣрбн лѣдємѣ скѣрннн оуслѣшннтєлю: радѣиса, нємѣцєи нашинѣа млѣрднннн цѣлннтєлю. радѣиса, блѣтнїю дѣа стѣагѣа богѣтнѣа ѿзарєнннн: радѣиса, равнѣѣпѣльннн пѣстырю и оучїтєлю всєлєннѣи. Радѣиса, стѣи влѣко нїколае, великїи сербскїи просвѣтїтелю!

Кондакъ г.

Нѣла вѣшнаго, свѣтѣ нѣколае, ѿ юности воистинноу хранѣше тѣ: оуглабѣающу тѣ въ рѣцѣ градцѣ, гдѣ спсе тѣ рѣкою ѿтрока срѣтена: ѿтецѣ же твоеу искѣпѣ тѣ ѿ разбойника на *трѣхъ стѣхъ*¹⁶ двѣтъ: превозмоглѣ єси балканскѣю голгѣдѣ рѣтнѣю, и покѣшенѣи на живѣтъ твоеу множетѣво, живѣ тѣ и зшѣдшѣ и з оузилицѣ дахѣ ѣдова. мы же нѣва тѣ ѡпла, прѣрока и свѣтѣла имѣще, хранѣвшемѣ тѣ гдѣ блѣгодарнѣю возносимѣ пѣснь: **А**ллилуѣа!

Ікосъ г.

Мѣла тѣцѣнѣе ѡ подвизѣ иноческаго равноѡггѣльнаго житѣа, **М**пѣстѣнниче ѿхрѣдскѣи нѣколае, ѿ лѣта до лѣта проходѣлѣ єси стремнины свѣгѣрскѣа, взыскѣаи пѣстѣнники да насладѣшисѣ бесѣдѣ свѣихъ: тѣкѣ восходѣлѣ єси ѿ силы въ силѣ, ѿ дѣанѣа къ бѣовидѣнѣю, приражѣаеа вѣзрастѣ хрѣтовѣ. мы же двѣцѣса рѣвности, подвигѣомѣ и любѣи твоеи, поѣмѣ тѣ: **Р**адѣисѣ, дѣшею всею, срѣцемѣ и оумѣомѣ хрѣта возлюбѣлѣ: радѣисѣ, єгѣ блѣгоє иго на себѣ прѣемѣ. радѣисѣ, тѣцѣтѣ и блѣга сегѣ мѣра ѿрекѣисѣ: радѣисѣ, нѣнаго ѿчѣства пламеннѣ влекѣисѣ. радѣисѣ, свѣихъ гдѣннѣхъ заповѣдей блѣстѣтѣлю: радѣисѣ, и змлааа блѣгоговѣннѣи мѣтѣвы чтѣтѣлю. радѣисѣ, нароа дѣревскомѣ хрѣтовѣ пѣтъ показѣвнѣ: радѣисѣ, чѣа тѣвоѣ молѣннѣи тѣплымн ѡсѣнѣвнѣи. радѣисѣ, мѣтѣвою своєю ѿ скорбѣи насѣ и збавлѣешн: радѣисѣ, ѿ злѣихъ клѣвѣтъ люаи крѣпкѣо зашнцѣаешн. радѣисѣ, нѣвнѣи златѣстѣи проповѣдннѣе чѣдѣсннѣи: радѣисѣ, земнѣи ѡггѣле и члѣвѣче нѣннѣи. **Р**адѣисѣ, свѣи вѣко нѣколае, велѣкѣи сѣревскѣи просвѣтѣтѣлю!

Кондакъ д.

Врю искѣшенѣи прѣтнѣу насѣа свѣиѣ црѣкѣе воздѣвнѣаемоу, **В**прѣдѣзрѣлѣ єси, свѣтѣлю нѣколае, ѣкѣ пѣстѣрь дѣбрнѣи оучѣи ѿвцы хрѣтовѣе стѣрахѣ вѣжѣю. проходѣа концѣи вселѣнннѣа, проповѣд(ѣ)аєа єси євѣлѣе во тѣмѣ неѣвѣдѣннѣа сѣдѣащымѣ, да въ мѣтѣвѣ

^{16*} или: трѣхъ / трѣхъ стѣхъ.

бдѣще, истиннѣю вѣрѣ ѿ заповѣди гдѣни хранѣще, предъ нимъ чѣстымъ сѣцемъ ходѣще, радостнѣ ѣмѣ воскликнѣтъ: **Аллилуѣя!**

Їкосъ ѿ.

Влѣщаще тѣлѣ, златоустый хрѣтѣвъ нѣкѣлае, соудѣз ѿзвѣранъ, пренепѣльнѣ дарѣвъ дѣха ѿ пѣдвѣгъ мѣрдѣа, оубѣогнѣхъ ревнѣтелѣ, вдовѣцъ ѿ сѣрыхъ питѣтелѣ, стѣраждѣщнѣхъ защѣтитѣла ѿ оутѣшитѣла, за грѣшнѣхъ слѣзнагѣ мѣтѣвеннѣка, людѣе со всѣхъ стѣранъ прѣтекаѣютъ тѣ. сѣз нѣми же кѣпнѣ ѿ мѣ ѿ грѣсѣхъ своѣхъ каѣущесѣ, ѿ прѣстѣтельствѣ тѣоегѣ предъ гдѣемъ просѣтельнѣ молѣще, велеглѣснѣ копѣемъ: **Радѣсѣ,** всегѣ себѣ въ жѣртѣвѣ гдѣви прѣнесѣи: **радѣсѣ,** на высотѣ безстѣрастѣа смирѣннѣ возшѣдѣи. **радѣсѣ,** хрѣтѣвъ коѣтелю за истиннѣ добѣроповѣднѣи: **радѣсѣ,** нѣнагѣ домостѣроѣтелѣ рабѣ блѣгѣи ѿ вѣрнѣи. **радѣсѣ,** предъ гдѣемъ насѣ непѣстѣднѣ застѣупѣаи: **радѣсѣ,** невѣрѣемъ ѿбѣлѣтыѣ просѣщѣаи. **радѣсѣ,** любѣвѣю своѣю заблѣждѣшыѣ вѣзѣмѣаи: **радѣсѣ,** во грѣсѣхъ каѣущесѣа скорѣ оутѣшѣаи. **радѣсѣ,** оутѣсѣнѣи тѣоѣми питѣвѣи нѣ ѿ грѣвѣи: **радѣсѣ,** мнѣгѣа чѣда стѣымъ дѣхомъ породѣвѣи. **радѣсѣ,** настѣвнѣче взыскѣющнѣхъ истиннѣ: **радѣсѣ,** прѣнѣзѣбѣильное ѿдождѣнѣе нѣнагѣ бѣгомѣслѣа. **Радѣсѣ,** стѣиѣ вѣлко нѣкѣлае, велѣкѣи сѣрѣвѣкѣи просѣщѣитѣелю!

Кондѣкъ ѿ.

Вжѣтѣвеннѣи свѣтѣ ѿ сѣлѣ темнѣцѣ тѣвое, мѣчнѣче нѣкѣлае, тоѣ стѣены бѣшыѣ пламѣнь ѿгнѣннѣи, ѣгда въ германѣстѣемъ оубѣилицѣи дахѣбѣ гѣвѣсѣа тѣи хрѣтѣвъ ѿбодрѣи тѣлѣ: кѣиждѣ во сѣсѣнѣа ѿщѣаи да вѣзѣметъ крѣтѣ своѣ ѿ градѣтѣа по нѣмъ, всѣакоѣ стѣрадѣнѣе оубѣо прѣврѣменнѣ, црѣтѣвѣе же вѣжѣе ѣстѣ вѣчнѣ. тѣакожде ѿ тѣи гдѣа взыскѣющнѣмъ показѣлѣ ѣсѣи, нащѣаа во смирѣнѣи непѣрѣстѣаннѣ коспѣвѣатѣи: **Аллилуѣя!**

Їкосъ ѿ.

Вѣдѣи чѣстѣое ѿ стѣобѣ жнѣтѣе тѣое, ѿспѣвѣднѣче нѣкѣлае, вѣрагѣ рѣда члѣвѣча вождѣлѣ тѣа погубѣитѣи: наведѣ бо на тѣа ѿскѣшенѣи мнѣожѣство, ѿ на жнѣвѣтѣ тѣвоеи покѣщѣнѣа даже до насмѣртнѣческѣа защѣченѣа, ѿдѣже сѣамъ гѣвѣсѣа тѣи гѣкѣа повѣаплѣнъ гдѣнъ ѿ

Філософѣ, ѣгоже ты, пренспольнѣ дѣа сѣагѣ, побѣждаше глголомѣ оуѣтѣ
твоеуѣ. сѣй бо гнѣвенѣ на тѣа ѣакѣ смраднѣ дѣмѣ нѣчезѣ. мѣ же
дивѣщесѣ тѣи, за хрѣта мнѣгѣа мѣкѣ претерпѣвшѣ, съ ѡчесѣ слѣзными
восклицѣемѣ тѣи снцевѣа: **Радѣнѣа**, нѣслобѣемѣ своѣмѣ дѣха слѣбы
побѣждѣнѣ: радѣнѣа, сѣлою бѣжѣа блѣтѣи крагѣи вѣднѣмѣа нѣ невѣднѣмѣа
потреблѣнѣ. радѣнѣа, мѣтѣвою своѣюа ѣгѣлы мрака нѣзгонѣа: радѣнѣа, въ
смирѣнѣи нѣ крѣтѣстѣи подобѣе хрѣтуа ѣавлѣа. радѣнѣа, блѣговѣстѣемѣ твоемѣ
сѣпостѣа тѣи пограмлѣа: радѣнѣа, словесѣ твоемѣи сѣлыа ѣда сотрасаа.
радѣнѣа, жестѣоковѣннѣуѣа нѣ слѣхѣа дѣшѣа блѣгоѣ оуѣмагѣнѣе: радѣнѣа, рѣкѣ
твоеюа воздѣанѣи нѣсѣмѣа ѡворѣнѣе.*¹⁷ радѣнѣа, мѣтѣвами твоемѣи
кающѣмѣа грѣхѣамѣа свѣбождаа: радѣнѣа, тѣрѣды твоемѣи прѣвѣдыа ѣлчѣщѣа
питѣа. радѣнѣа, сѣрдѣцѣа ѡкаменѣннѣуѣа сѣорѣи прѣвѣдѣтелю: радѣнѣа,
нагѣхѣа покрѣвѣтелю нѣ плѣннѣуѣа свѣбодѣтелю. **Радѣнѣа**, сѣтѣи вѣко
нѣколаѣ, велѣкѣи сѣрѣскѣи прѣсѣвѣтѣнѣтелю!

Конѣакѣ ѣ.

Проповѣднѣцы твоеюа, велѣкѣи равнѣопѣ нѣколаѣ, поѣланнѣи,
ѣавнѣшасѣа мѣлѣи аплѣи, во вѣрѣтѣи бо зѣмлѣи сѣрѣскѣа прѣходѣщѣе,
на рамени бо вѣлагѣлнѣи ѣвѣлѣе носѣщѣе, ѣмѣже людемѣ хрѣта
блѣговѣстѣвѣюще: вѣщѣанѣе своѣ прѣжде дѣломѣа показѣюще, вѣа безмѣзднѣ
нѣ блѣгоговѣннѣуа тѣворѣхѣ, нѣ съ народѣомѣа копѣахѣ: **Іааааа!**

Ікосъ ѣ.

Возѣааа ѣсѣи, сѣнѣтелю нѣколаѣ, въ житѣи своѣмѣа пѣче сѣанѣа
сѣвѣрнагѣа, свѣтомѣа хрѣтѣовѣмѣа вѣсѣхѣа прѣсѣвѣщѣаа, оуѣннѣкѣи
своѣмѣи кѣпнѣа со чѣды ѣхѣа ѡвѣтѣлѣи сѣрѣскѣа нѣсполнѣа. тѣѣмѣже
тѣрѣды твоеа блѣгодѣрнѣуа почитѣающе, тѣа оуѣблѣжѣемѣа сѣце восхѣвалѣюще:
радѣнѣа, сѣтѣиа тѣрѣцы вѣрнѣи слѣвѣнѣтелю: **Радѣнѣа**, хрѣта тѣвѣлеснѣма ѡчѣма
зрѣнѣтелю. радѣнѣа, хлѣбомѣа жѣзнѣи вѣчнѣмѣа дѣбѣрѣа насыщѣннѣи: радѣнѣа,
питѣемѣа безсѣмѣртѣаа дѣа вѣчнѣстѣи напоѣннѣи. радѣнѣа, въ пѣрѣстѣнѣмѣа

^{17*} или: ѡверзѣнѣе.

тѣлесїи сладоствѣ нѣнѸю предвѣдїи: радѸица, насельники новыми монастыри исполнивыи. радѸица, цркви и свѣтелей мнѸзѣхъ славыи строителю: радѸица, наставниче монаховъ и мїранъ оучителю. радѸица, пристанище тихое ѡбдѣаемыхъ дольнимъ мїромъ: радѸица, насъ ѡблекїи въ блгѸю покаїни порфѸрѸ. радѸица, мїра и правды вжїи оусердныи ревнїтелю: радѸица, вѣгомольна[гѸ] вѣннства хрїтова славыи предводителю. **Р**адѸица, стѸи влїко нїколае, великїи сербскїи просвѣтителю!

Кондакъ 3.

НотѸ члѣволюбецъ гдѸ ивїти въ тебѣ, всеблженне нїколае, своѣ незреченное къ людемъ млрдїе, показѸ тѸ нѸва исповѣдника на зашитѣ рода сербскагѸ и цркви: нападшымъ бо єретїкѸмъ латїнскимъ на ѡчество твоѣ, воздвїзѸте знаменїе побѣды со дрѸги твоїми, не щадѸще живѸтѸ за крѸтъ чїтныи и свобѸдъ златѸю, и радостнѸ поѸсте бгѸ: **А**ллилуїа!

Їкосъ 3.

НѸваго тѸ видѸ вжїи избрѸнника, хрїтоносныи нїколае, со слезѸми молащасѸ бгѸ да сохранитъ люди своѸ въ вѣрѣ прѸдѣднѣи, народъ вѣрныи градѣ по тебѣ, дѸндеже ѡчїстнѸ єїи зѣмлю Ѹ єретїкѸмъ, и оуправнѸ єїи ладїю црковнѸю стѸооческими водами на востѸкъ. сегѸ радїи людїе тѸ хваламъ сице: **Р**адѸица, потѸпа єреси латїнскїѸ насъ избавлїи: радѸица, амалїка мысленнаго побѣждїи. радѸица, своемѸ родѸ ѡбразѣ и славыи предводителю: радѸица, дѸши нашихъ Ѹ тщеты западныхъ мудрыи спасителю. радѸица, слезнѸ кающнхсѸ теплыи застѸпниче: радѸица, предъ прѸтоломъ вжїимъ нашъ непрестанныи млѣтвенниче. радѸица, на вжѣтвеннѣи стрѸжи вѣры апльскїѸ оутвердїтелю: радѸица, сѸвѣрїѸ и словѣрїѸ прогонїтелю. радѸица, ѡвременныхъ грѣхїи многими непостыдное оувѣренїе: радѸица, скорбѸщихъ славноѣ блгѣтїю оувѣнчанїе. радѸица, пресвѣтлыи столпе, по пѸстыни мрачнѣи намъ водителю: радѸица, грѣхъ сокровенныхъ прозорлївыи ѡблїчителю. **Р**адѸица, стѸи влїко нїколае, великїи сербскїи просвѣтителю!

Кондакъ ѿ.

Странно чѣдо показала дерзновѣніе твоє, дѣхоносный нїколае, заклинающѣ ты споспѣхъ земли сербскїа, ѿли да причтѣнъ будешн стрѣлѣнымъ гражданоумъ кралева града, ѿли да престанѣтъ стрѣлѣніе пѣствы твоєа. Онѣ же ѿзычннцы германстѣи плѣнїша тѣа, ѡбаче стрѣлѣніе народное престѣа. мы же немогѣще ѿзрещнїи страданїа твоа ѿ мѣтвѣнныа слѣзы, ѡ людехъ твоѡю ѿсточѣнныа, тѣплѣ тѣа бл҃годаримъ, ѿ хрїста повѣдїтелеа смѣрти славимъ: **І**ллиѡ!

Ікосъ ѿ.

Весь воинственнѣ дѣлатель вїнограда хрїстова єси, премѣдрый нїколае, мѣрѣи всѣа писанїемъ свѣеннымъ: коє бо причѣстїе правдѣ къ беззаконїю; ѿли коє ѡбещанїе свѣтѣ ко тѣмѣ; ѿли каа часть вѣрнѣ съ невѣрнымъ; тѣмже оубо невѣрныа нещевала єси ѿакъ вѣрѣхъ гѡршаа ѿ искѣрншаа бѣа, по гл҃голѣ бо пррочѣ: речѣ безѡменъ въ єрцы своємъ: нѣсть бѣа. сегѡ ради безѡманвїи повергаютъ на тѣа дрѣвїе ѿ каменїе, дондеже мы вѣрнїи воспѣваемъ тыи сицевала: **Р**адѡисѣа, вѣрѣ неправеднѡ гонїмѡю храберѡ ѡхранѣай: радѡисѣа, живѡтъ скѡи за стѣдо твоє полагѣай. радѡисѣа, великимъ поствнческимъ подвигомъ ѿ совершеннымъ нестѣжанїемъ ѡукрашеннїи: радѡисѣа, во плѣчи ѡ грѣсѣхъ своихъ ѿ всегѡ мїра дѣомъ ѿстѣшеннїи. радѡисѣа, вѣрѣмъ вѣрою тыи причекѣащымъ ходѣтаю спсѣнїа: радѡисѣа, подвижннче неѡсыпѣемый не вѣдѣщїи ѡдохновѣнїа. радѡисѣа, любѡвь пламенѣющѡю ко гдѣ ѿбнвыи: радѡисѣа, ѡгнемъ мѣтвы стрѣлы вражїа попалнвыи. радѡисѣа, великое ѿ славноє богатствѡ вѣрныхъ: радѡисѣа, свѣтїи градѣщнхъ прроче достоувѣрнїи. радѡисѣа, дарѡвъ дѣобныхъ свѣцннче неѡгаснмый: радѡисѣа, ѡбнѣсли рѣнскїа со стѣбнн наслѣднвыи. **Р**адѡисѣа, стѣи вѣко нїколае, великїи сербскїи просвѣтїтелею!

Кондакъ ѿ.

Всѣмъ на радость во ѿскушенїихъ ѿ скорбехъ ѿщымъ показа гдѣ
 тѣ пастыря великаго, вѣносе ѿче нашъ николае, вольѣзни
 ѿщѣляющаго, слыша дѣхъ ѿзъ людей ѿгоняющаго, ѿ
 неправедныхъ смѣрти спасающаго, къ покаѣнїю призывающаго. црѣтвїе нѣное
 въ срѣцѣхъ людскїхъ бо насаждаеши, вѣа ѿ спсѣнїи нашемъ оумолаа. мы же
 твоеѣ помощи взыскѣюще, съ вѣрою ѿ надеждою восклицаемъ: **Аллилуїа!**

Їкосъ ѿ.

Всѣмъ многосѣщанїи не возмодѣтъ ѿзрѣцїи силѣ проповѣди ѿ
 мѣтвѣ твоеѣ, требѣженне николае, предалъ бо єси себѣ на служенїе
 влїжнимъ, всѣмъ бысть всѣмъ: совѣтникъ влїгїи недоумѣвающимъ,
 оутѣшитель оунывающимъ, заблѣдшихъ крѣткое вразѣмлѣнїе, болацнхъ
 скорое ѿщѣленїе, снрыхъ ѿ немощныхъ пнчѣтель ѿ защїтитель, дѣшъ
 нашихъ всемоцнннй воскрїтель. сего ради вопїемъ ти: **Радѣся,** ннцнхъ ѿ
 оубогнхъ мѣтвннй покровнтелю: **радѣся,** православногѣ просвѣщенїа
 великїи оутѣтелю. **радѣся,** къ тебе прнтекѣющимъ отѣцъ чадолюбнннй:
радѣся, во словесѣхъ любвѣ ѿводренїе ѿ оутѣшенїе ѿмъ гавннннй. **радѣся,**
 лѣствнце великаа, на нѣбо возводѣщаа: **радѣся,** сѣла баге, совѣсть
 ѿмывѣющаа. **радѣся,** врачѣ премѣдрннй, всѣхъ недѣгъ дѣховннхъ
 ѿщѣлнтелю: **радѣся,** надежнннй живота въ мнрѣ сѣмъ пѣтеводнтелю.
радѣся, срѣца наша напѣющнн роконоснннн ѿблече: **радѣся,** црѣтвїа нѣнагѣ
 земнннн наслѣдннче. **радѣся,** ѿлѣщымъ ѿ глѣдннмъ оухлѣбїа подѣтелю:
радѣся, лжнн ѿстрѣвнтелю ѿ ѿстнннн рачнтелю. **Радѣся,** сѣбнн влїко николае,
 великїи сѣрвскїи просвѣтнтелю!

Кондакъ ѿ.

Впннтельнагѣ твоегѣ подвнга, сѣнтелю николае, достнннн
 скончѣнїа, на мѣтвѣ колѣнопреклонѣннн сѣдѣ дѣшѣ твоеѣ въ
 рѣцѣ вжїи предалъ єси, ѿже ѿггнн сѣнн вознесѣша горѣ ко
 прѣтѣлѣ вседержнтелю, да предстоїши въ славѣ невечѣрнѣнн, со всѣмн
 сѣбннн молѣ єднннаго члѣвѣколюбѣца даровѣтн покаѣнїе нерадннкомѣ ѿ вѣрѣ
 родѣ нашемъ. мы же кѣпнн съ оумнлѣнїемъ сѣмъ взыкаемъ: **Аллилуїа!**

Ікоєз ї.

Вѣны зданнаго тобою храма оупоконша въ конецъ твоѡ
 ѡтныѡ мѡци, сѣче нїколае, въ лѣнчи бѣси рожденїѡ твоєгѡ, въ
 нїюже заповѣда пренестї тѡ, ѣгда ѣмать времѡ исполнитисѡ.
 предѡвѣдѣвъ бо свѣше скорѡю кончинѡ свою, понскѡ ѣзъ кралева ковѣръ
 сѣрбскїѡ тѡ въ пелены мѣстѡ ѡ гореть сѣрбскїѡ землї: крѣтъ же
 грѡбнцннѡ создѡ своїма рѡкама, повелѣвъ въ прѡстѣ рѡцѣ дрѣвнѣ тѡ
 погрѣстї. мы же, таковома твоєма смїренїю двѡцесѡ, поѡмъ тѡ:
Радѡсѡ, кончиню твоѡю сѣостъ житїѡ намъ показѡвнѡ: радѡсѡ, въ
 мѡтѣ оумилѣннѡ дѡхъ твоѡ гдѣви предѡвнѡ. радѡсѡ, вѣнцѣмъ
 безсмѣртїѡ ѡ рѡкнѡ црѡ црѣтѣвѡщнхъ главѡ вѣнчаннѡ: радѡсѡ,
 мѡтѣннхъ ѡ пѡстннческнхъ подвнговѡ сокровнцннѣ тѡннѡ ѡ слѡвнѡ.
 радѡсѡ, оумъ твоѡ ѡ сѣце мѡтѣннѡ въ вѣѣ оутѣрднѡвнѡ: радѡсѡ,
 тѣвѣрднѡ стѡлпѣ блгѡѡтїѡ неколебнѡмнѡ. радѡсѡ, свѣтїльннѣ недгаснѡмнѡ,
 бѣїнмъ пламенѣмъ возжженнѡ: радѡсѡ, сѣснчелѡ ѡ прѡвдѡ ѣгѡ рѡднѡ
 ѡзгнѡннѣ ѡ сонѡслѣдннѣ црѣтѡ блженнѡ. радѡсѡ, мѡтѣннѣ ѡ
 сѣсѣнї дѡшъ нашнхъ слѣзннѡ ѡ оусѣрдннѡ: радѡсѡ, моцѣй прннесѣнїемъ
 оутѣшнѡвнѡ насъ мѡрднѡ. радѡсѡ, на жѣртѣннѣ бѣїемъ сѣрбскѡ
 жѣртѡ нѡвѡ: радѡсѡ, ѡчѣстѣвѡ твоєма земнома слѡво многа. **Р**адѡсѡ,
 сѣбнѡ вѡко нїколае, велнкїѡ сѣрбскїѡ просѣтїчелю!

Конѡкъ ѡ.

Вѣнїе непрѣстѡнно прѣсѣтѣѡ трѣцѣ возносѡ, бѣгонѡснѡ нїколае,
 цѣлокѡпннмъ*¹⁸ житїемъ твоимъ велнкїѡ испѡвѣдннѡ истнннѡ
 ѡвнѡсѡ ѣсн, сѣстѣ прѡвослѡвїѡ оутѣвѣрдѣнїе: вѣры, надѣждѡ ѡ
 лѡвѣ настѡвлѣнїе: црѣквн, ѡчѣстѣвѡ ѡ всѡцѣѡ дѡшн застѡплѣнїе. сѣгѡ рѡднѡ
 блгодѡрннѡ сѡце гдѣви, таковома мѡтѣ ѣгѡ къ намъ восхѡвалѣемъ: **А**ллѡлѡїѡ!

^{18*} бѡлѣ: вѣцѣлѡмъ.

оумѣты вѣннѣвый. радѣса, всѣмъ сѣрскимъ вѣгомольцемъ оу́тецъ чадолюбѣвый: радѣса, ꙗкоже ѿ сродникомъ твоимъ во ѿночествѣ процвѣстѣ поговѣвый. радѣса, вѣонзѣранный пастырю твоегѡ рѡда сѣрскагѡ: радѣса, ѣдинодѣшний дрѣже [ѣдино]крѡвнагѡ народа рѣскагѡ. радѣса, црѣа велкомѣника почитателю, ѣмѣ тезомѣнный: радѣса, въ чѣстѣ мѣникѡвъ црѣтвенныхъ воздвїгнѣвый на охрїдѣ храмъ въ мїрѣ пѣрвый. радѣса, црѣа же оу́бразъ въ сѣрскихъ храмѣхъ написати повелѣвый: радѣса, жѣртвѣ ѣгѡ за люди съ мѣничествомъ црѣа лѣзарѡ на кѡсовѣ [пѡли]*²⁰ равнѡ почитавѣый. радѣса, православному ѿстїны великїй ѿповѣдникѣ: радѣса, стѡсѡческихъ преданїй славному проповѣдникѣ. **Радѣса, стѣый вѣко ніколае, великїй сѣрскїй просвѣтителю!**

Кондакъ гї.

 пресвѣтлый ѿ пречѣднѣый оу́годникѣ хрїтѡвъ, стї́телю оу́че нашъ ніколае, всѣхвѣльный ѿ всѣчѣтнѣый архїереею вѣжїй! за предѣвное твоѡ слѣженїе стїсенїю рѡда православногѡ*²¹ прїймї во бѣгодаренїе ѡ насъ стѡ малѡе моленїе тебеѣ возносїмое, ꙗкоже гдѣ прїѣтъ лѣптѣ двѣ ѡ вдовїцы оубѡгї,*²² ѿ оумолї гдѣ нашего іиса хрїта ѿзбавїти насъ всѣхъ бѣдъ временныхъ ѿ вѣчныхъ, да съ тобою вкѣпѣ въ црѣтвїнѣ ѣгѡ велегласнѡ воспоїмъ ѣмѣ: **Аллилуїа!**

Кондакъ стѡ гл҃голи трїжды.

И паки четѣса ѡ-ѿ ѿкосъ, за сїмъ кондакъ ѡ-ѿ.

Мїтѡ ко стѡмѣ вѣщѣ ніко́лаю сѣрскомѣ ѿ всеправославному:

 златоу́стѣый вѣко стѣый хрїтѡвъ ніколае, сѣрскїа странѣ покровїтелю, ѿ всѣхъ православнохъ хрїтіанъ просвѣтителю, за насъ же грѣшныхъ бѣгонадѣжднѣый предъ гдѣмъ предстателю! къ тебеѣ прїбѣгаемъ съ вѣрою ѿ молимтїса съ любовїю, прїзри на немѡщїи наша мнѡгїа ѿ на оубѡжестѡ словѣсъ нашихъ, оу́бачѣ со бѣгоговѣнїемъ тебеѣ прїносїмое, ѿ смїлѣса на насъ, ѡремененныхъ ѿ

^{20*} наш додаток, нема у изворнику.

^{21*} или: сѣрскагѡ / рѣскагѡ.

^{22*} или: оубѡгїа.

разслабленнѸх грѣхї кѣлїнми, н оумолї хрїтѧ бг҃а нѧшего ѿ всѣхъ скорѣѡщїхъ н ѿслабленнѸхъ, помоци єгѡ трѣбѸющїхъ: неkreцїеннїи оубѡ да крѣпѧтсѧ, неvѣнчѧннїи же вѣнчѧютсѧ н да хранѧтѸ плѡдѸ оутрѡбы своєѧ: чѣмже оубѡ всї вѣрнїи поживѣмѸ по заповѣдемѸ бж҃їнмѸ. не ѡстѧкнї, ѿ архїерїю гдѣнь, всемоуцнмѸ твоїмѸ застѸплѣнїемѸ всѧ ѿ правослѧвнѧ вѣры ѿстѸпївшѧ, вѣрѡлюбѡщѧ нлї ндѸщѧ вѸ срѣченїе волхвѡвѧнїсѸмѸ, вѸ неvѣрїи, словѣрїи н сѡвѣрїи же заблѸждшѧ, нхже вѸ пѸстынїи дѸхѡвнѣй гдѣ да ѡбѣрѡщѣтѸ возвратїтїи вѸ стѧдо єгѡ. єнї, стѣче велїкїй н нѡвѧй оугѡднїче бж҃їй, втѡрїй нїкѡлае мл҃тнѡвѧй, гѧкнї предстѧтельствѡ твоє ѿ нѧсѸ грѣшнѸхъ кѸ вѧшнемѸ, н ходѧтѧйствѸй предѣ нїмѸ твоїми бг҃опрїѧтнѧми мл҃тѡвѧми ѿ дарѡвѧнїи нѧмѸ покаѧнїѧ, н ѿ принесѣнїи нѧми плѡдѡвѸ єгѡ: гѡрдїи да смнрїмсѧ, велєдѡвнїтїи же да ѡбѣрѡщѣмѸ воздержѧнїе, любѡдѣйцы да возвратїмсѧ цѣломѸдрїю, сребрѡлюбївїи же да вѸдемѸ бг҃гоподѧтлїкнї, пїѧннїцы же н слѧкѸ гѧдонѡснѸхъ слѡнмѸцы да ѿвѣржемсѧ слѧвѧ стѣрѧстїи своєѧ: чѣмже оубѡ всї грѣхѡмѸ порѡвоцїенїи навѧкнѣмѸ покаѧнїю, н рѡботѸ вѣрѡжїѧ свѡбѡдїмсѧ. ѿ стѣй вл҃ко нїкѡлае, цр҃кѡвѣ сѣрѡвскїѧ н вселѣнскїѧ велєлѣпѡе оукрашенїе, ѡчѣскагѡ правослѧвїѧ крѣпѡкое оутѡвержѣнїе, молнї єдїнѧго члѣвѡколюбѡца дарѡвѧтїи нѧмѸ грѣшнѧмѸ вѣремѧ на покаѧнїе любѡтѣрднѡе вѸ вѣрѣ, терпѣнїи же н смнрѣнїи, да всї сѣрѡи слѡжатсѧ, ѡбѡжатсѧ н оумнѡжатсѧ, по слѡвѸ твоємѸ: чѣмже н мы, всї лѡдїе словѣнстѣи, соѡзѡмѸ брѧтскїѧ любѡвѣ свѧзѸемнї, поживѣмѸ во всѧцѣмѸ бг҃гѡчл҃тїи н мнрѣ, возстѧвлѣнїѧ прѣтѡла правослѧвнѸхъ цр҃ей чѧюще, пѧче же, мл҃тѡвѧми твоїми н тѡвѣрдѡмѸ твоїмѸ покрѡвомѸ, спѡдѡбнмсѧ нѣнѧгѡ цр҃тѡвїѧ оумл҃чнїтїи, ндѣже ты нннѣ вѸ незаходнїмѣмѸ сїѧешн свѣтѣ, кѸпнѡ сѸ сѡнѡмѸ нѡвѡмѸчннїкѸ н нспѡвѣдннїкѸ сѣрѡвскнѸхъ н рѡвскнѸхъ, н всѣхъ стѣйхъ ѿ вѣкѧ оугѡднѡвшнѸхъ бг҃Ѹ, єгѡже всестѡмѸ нмени слѧвѧ, чѣстѸ н поклѡнѣнїе, ѡцѸ н снѸ н стѡмѸ дх҃Ѹ, нннѣ н прїснѡ н во вѣкн вѣкѡвѸ.

Амїнь.

ВонѣцѸ, н бг҃Ѹ слѧвѧ.

✻ НОВИИ СЕРБАНИК РИТ ГОДИ ВЪ БЛАГРАДЕ. © НОВИ СЕРБАНИК 2013. ГОД. У БЕОГРАДУ. ✻